

"PETITS POEMES DE LA LLAR"

de Tomàs Roig i Llop

Ha aparegut la tercera edició d'aquest llibre tan ple de nobles sentiments amorosos, acompanyat de nombroses il·lustracions de Teresa Branyas.

Tant el text com els dibuixos ens omplen de tendres sensacions artístiques. Poques vegades ens venen a les mans llibres com aquest, escrit amb una meravellosa delicadesa i respirant en totes les pàgines una extremitat sensibilitat.

I és que Tomàs Roig i Llop és un poeta. Moltes vegades hem pensat que l'autor d'aquests "Petits poemes de la llar", era un notable creador de poesia. La seva prosa és plena d'imatgeria i cada paraula seva porta el vestit daurat de la bellesa.

Contràriament al que passa amb alguns poetes, que llurs versos són només la prosa ritmada, Tomàs Roig i Llop escriu una prosa moguda pel ritme ardent i inefable d'un pensament alat. Aquesta prosa seva fa companyia a la més bella poesia, guarnida amb les perfumades flors de les imatges i els cants harmoniosos de la seva atractiva literatura.

Perquè, quan escriu, ho fa escoltant els dictats del cor, i el bon poeta deixa també que els seus cants surtin com uns effuvis cordials.

Aquest llibre canta el tendre amor de l'esposa i la dolça presència dels fills, vigorosos i nobles elements de la vida de la llar, que ens rodegem, ens atrauen i lliguen amb les llaçades més pures del pensament, de la carn i de la sang.

Les seves frases són plenes de llum, com aquesta: "L'aire s'havia aturat per aprendre cançons noves dels ocells. Lluïa als arbres una mica d'or del sol de posta."

Fixem-nos en la força màgica i esplendent d'aquesta idea, que s'imposa per l'alenada vigorosa: "Per aquell

camí de la serra, el nostre diàleg fou un triomfal càntic de joia."

Poesia pura, d'una blancor infinita.

Trobem també aquest sentiment quan ens parla de l'esposa: "Mai no puc enyorar-te perquè sempre bategues dins del meu cor." És a dir, que l'enyorament arriba només amb una absència, i aquesta no és possible perquè el cor del poeta és ple tothora de la presència de l'ésser estimat.

Tot el llibre és un joier preuat. No podem resistir la temptació de transcriure la darrera idea: "En cada àtom vibrava tota l'ardència fecundant del món."

Benaurat l'escriptor que pot oferir-nos avui aquesta prova de noble prosa poètica, en contrast evident amb la quantitat d'ordinària literatura que ens envolta!

J. B. XURIGUERA